

I. Disposicións xerais

XEFATURA DO ESTADO

8636 *LEI 11/2006, do 16 de maio, de adaptación da lexislación española ao réxime de actividades transfronteirizas regulado na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e supervisión dos fondos de pensións de emprego. («BOE» 117, do 17-5-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei

PREÁMBULO

A Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e supervisión dos fondos de pensións de emprego, é o primeiro paso cara a un mercado interior da previsión empresarial para a xubilación dos traballadores organizada a escala europea. Esta directiva responde á necesidade de establecer un marco legal comunitario que lles permita aos fondos de pensións de emprego beneficiarse das vantaxes do mercado interior, xa que as devanditas institucións desempeñan un papel clave na integración, eficiencia e liquidez dos mercados financeiros.

A directiva é aplicable aos fondos de pensións de emprego, considerando como tales as institucións que operan mediante sistemas de capitalización, cuxa actividade consista en proporcionar prestacións de xubilación no contexto da actividade laboral, complementarias dos sistemas de Seguridade Social, que sexan xuridicamente independentes das empresas promotoras e que non estean reguladas polas directivas de seguros, de organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios, de empresas de servizos de investimento ou de entidades de crédito.

Esta Directiva 2003/41/CE pretende garantir a seguridade e a xestión eficaz dos réximes de pensións dos traballadores mediante a imposición dunhas normas prudenciais e de supervisión e, en igual medida, establecer un réxime de actividades transfronteirizas dos fondos de pensións de emprego, que potenciarán o aforro destinado á previsión ocupacional, contribuíndo así ao progreso económico e social na Unión Europea.

Por medio desta lei introdúcense determinadas modificacións no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, co fin de adaptar a lexislación interna española á citada directiva no que non se axustaba a ela.

No ámbito das normas prudenciais e de supervisión, a directiva establece as condicións básicas de actividade e funcionamento.

Cabe destacar, en primeiro lugar, a exigencia de que os fondos de pensións e, se é o caso, as súas entidades xestoras (responsables da súa administración) estean suxeitos ao control e supervisión dunha autoridade nacional competente do Estado membro de onde estean domiciliados e ao cumprimento de certos requisitos para o exercicio da súa actividade. A autoridade nacional competente deberá ter o poder e os medios necesarios para solicitar toda a información pertinente sobre a actividade das devanditas institucións, supervisar as relacións entre estas e outras empresas cando se transfiran funcións que teñan incidencia na situación financeira da institución ou de importancia para a súa supervisión efectiva, obter periodicamente a declaración dos principios da política de investimento, o informe de xestión e as contas anuais, así como todos os documentos necesarios para a supervisión, incluídos os informes de auditoría, realizar inspeccións «in situ» e exercer poderes de intervención para previr ou corrixir situacións que poidan poñer en perigo os intereses dos participantes e beneficiarios, podendo mesmo prohibir ou restrinxir as actividades dunha institución.

Outro aspecto, destacado pola directiva, é a exigencia de que os Estados membros velen polo cumprimento das obrigas de información aos participantes e beneficiarios, aos cales as institucións lles deberán facilitar o acceso á información relativa á solvencia financeira, ás normas contractuais, ás prestacións e ao financiamento dos dereitos devengados, así como a relativa á política de investimento e á xestión de riscos e custos.

Así mesmo, a directiva incide na regulación do cálculo das provisións técnicas e na necesidade da súa cobertura por activos suficientes e adecuados, así como na exigencia de recursos propios para absorber as desviacións entre os gastos e prestacións previstos e reais; os Estados membros poderán fixar normas detalladas dirixidas á adecuada protección dos intereses dos participantes e beneficiarios ou xustificadas no principio de prudencia.

Destacan tamén as normas de investimento dos fondos de pensións, que, segundo a directiva, se deberán articular sobre os criterios de seguridade, calidade, liquidez e rendibilidade da totalidade da carteira, congruencia coa natureza e duración das obrigas, investimento maioritario en mercados regulados, diversificación que evite a dependencia excesiva dun activo, dun emisor ou grupo e as acumulacións de risco no conxunto da carteira, limitación ao investimento na empresa ou empresas promotoras e limitación do endebedamento co obxecto de obter liquidez e con carácter temporal; os Estados membros poderán establecer normas máis detalladas, mesmo cuantitativas, xustificadas no principio de prudencia.

En calquera caso, a directiva establece que os Estados membros non supeditarán as decisións de investimento a unha autorización previa ou requisito de notificación sistemática, nin restrinxirán o dereito dos fondos a nomear, para a xestión da súa carteira, un xestor de investimentos establecido noutro Estado membro, debidamente autorizado para iso consonte as directivas de seguros de vida, de organismos de investimento colectivo, de servizos de investimento no ámbito dos valores mobiliarios ou de entidades de crédito, ou a unha xestora de fondos de pen-

sións das previstas na propia Directiva 2003/41/CE. Os Estados membros tampouco restrinxirán o dereito a nomear, para a custodia de activos dos fondos de pensións de emprego, un depositario establecido noutro Estado membro autorizado consonte as directivas de entidades de crédito ou de servizos de investimento en valores mobiliarios, ou recoñecido como depositario para efectos do disposto na directiva sobre organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios.

Na lexislación española, os fondos de pensións de emprego réxense polo texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro; o Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro, e outras normas complementarias. Esta normativa regula os aspectos contractuais, financeiros e organizativos do sistema de plans e fondos de pensións, así como as normas prudenciais e de supervisión administrativa.

Esta lexislación interna adáptase, en xeral, ás normas prudenciais e de supervisión da Directiva 2003/41/CE, e ofrece un conxunto de normas detalladas sobre acceso á actividade dos fondos de pensións domiciliados en España e as súas entidades xestoras; supervisión polo Ministerio de Economía e Facenda, en particular, pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, facultades de intervención administrativa, obrigas de información á devandita autoridade, incluída a relativa ás contas anuais, obrigas de información aos partícipes e beneficiarios, cálculo e cobertura de provisións técnicas, requirimentos de marxe de solvencia e réxime de investimentos dos fondos de pensións. Cabe sinalar que o réxime de investimentos establecido pola normativa española desenvolve os criterios prudenciais da directiva (seguraza, calidade, diversificación, investimento maioritario en mercados regulados, etc.), sen suxeición a requisitos de autorización previa ou notificación sistemática das decisións de investimento, e garante a liberdade de designar, para a xestión ou custodia de activos da carteira do fondo, entidades establecidas en calquera Estado membro autorizadas para iso segundo as directivas correspondentes, como postula a Directiva de fondos de pensións de emprego.

Neste ámbito das normas prudenciais e de supervisión, esta lei engade un novo punto 5 ao artigo 24 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, polo que se prevé a supervisión administrativa das relacións entre os fondos de pensións e as súas xestoras con outras empresas ou institucións a que se transferisen, que teñan incidencia na situación financeira ou sexan de importancia para a supervisión efectiva, de conformidade co artigo 13.b) e d) da directiva.

No tocante ao réxime de actividades transfronteirizas dos fondos de pensións de emprego, a Directiva 2003/41/CE obriga os Estados membros a permitir que os fondos de pensións domiciliados no seu territorio integren plans de pensións promovidos por empresas situadas noutros Estados membros, e que as empresas establecidas no seu territorio poidan promover plans integrados en fondos de pensións doutros Estados membros. Para tal efecto, a directiva establece a colaboración das autoridades do Estado membro de orixe (o do domicilio do fondo de pensións) e do Estado membro de acollida (aquele cuxa lexislación social e laboral en materia de réximes de pensións de xubilación é aplicable á relación entre a empresa promotora e os traballadores).

Segundo a directiva, a actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego deberase exercer respectando plenamente as disposicións do dereito social e laboral vixente no Estado de acollida na medida en que afecte as pensións de xubilación, incluíndo as disposicións en materia de afiliación obrigatoria e as resultantes

da negociación colectiva (nos seus considerandos cita como exemplo as relativas á determinación e pagamento das pensións de xubilación e as condicións para mobilizar os dereitos consolidados). Por iso, o artigo 20 da directiva establece un procedemento preceptivo de comunicacións entre o fondo de pensións e as autoridades competentes dos Estados membros de orixe e de acollida, previo á integración efectiva do plan no fondo, así como a continuidade da colaboración entre as devanditas autoridades na supervisión do cumprimento da lexislación social e laboral aplicable.

Deste modo, o fondo de pensións desenvolve a súa actividade suxeito á súa lexislación nacional, ben que algúns aspectos poden estar sometidos á lexislación do Estado membro de acollida (disposicións do dereito social e laboral aplicables ao plan de pensións e réxime de obrigas de información aos partícipes e beneficiarios), que poderá exixir, mesmo, en materia de investimentos, a aplicación ao plan dos coeficientes de investimento do activo que, con carácter prudencial, prevé o punto 7 do artigo 18 da Directiva 2003/41/CE, en caso de que as normas sobre investimentos do Estado de orixe fosen iguais ou menos rigorosas que as do Estado de acollida.

Ata a data, a normativa española sobre plans e fondos de pensións non regulaba a actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego. As demais cuestións recollidas na directiva xa están incorporadas ao noso ordenamento, ora porque o esquema español vén reflectido na propia directiva, ora mediante a incorporación de aspectos concretos que se levou a cabo pola aprobación do Regulamento de plans e fondos de pensións mediante o Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro (aspectos tales como os investimentos, información, transparencia, liberdade de prestación de servizos financeiros, etc.).

Por todo iso, esta lei vén traspasar á lexislación interna as disposicións da Directiva 2003/41/CE relativas á actividade transfronteiriza; para este fin engádesse un novo capítulo X no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 1/2002, do 29 de novembro. Este novo capítulo consta de tres seccións: a primeira, de disposicións xerais; a segunda, sobre a actividade dos fondos de pensións de emprego españois noutros Estados membros (desenvolvemento de plans de empresas establecidas noutros Estados membros), e a terceira, sobre a actividade en España dos fondos de pensións de emprego doutros Estados membros (desenvolvemento de plans de empresas establecidas en España).

Cabe destacar especialmente a actividade en España dos fondos doutros Estados membros. Esta lei habilita a integración en fondos doutros Estados membros dos plans de pensións de emprego suxeitos á normativa española. Respecto ao cumprimento da disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións e as súas normas complementarias, relativas á instrumentación dos compromisos por pensións das empresas co persoal, os plans de pensións de emprego que se promovan para tal efecto poderanse adscribir a fondos de pensións de emprego autorizados en calquera Estado membro; a sección terceira do novo capítulo X regula as condicións de integración en fondos doutros Estados membros, o funcionamento dos plans e a supervisión, en especial, no relativo ao cumprimento da lexislación española aplicable ao plan como lexislación social e laboral.

Cómpre sinalar que o artigo 43 da sección 3.ª enumera unha serie de preceptos do vixente texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións que se consideran «lexislación social e laboral» española aplicable aos plans de pensións de empresas establecidas en España, que deben ser respectados no caso de os plans se adscribiren a fondos de pensións doutros Estados membros; esta consideración de lexislación social e labo-

ral dos preceptos enumerados opera no ámbito da actividade transfronteiriza, como categoría introducida pola Directiva 2003/41/CE na articulación e supervisión da devandita actividade, de forma que a adscrición do plan da empresa española a un fondo doutro Estado membro non deberá supoñer a desregulación do plan de pensións, que se seguirá rexendo polas normas da lei española (principios básicos, límites de achega, exixencia de comisión control...), sen que iso altere a consideración destes preceptos como materias de ordenación básica e competencia exclusiva do Estado consonte o artigo 149.1.11.^a, 13.ª e 6.ª da Constitución española.

Por outra parte, por mor dunha adecuada configuración do fondo de pensións de emprego no ámbito da actividade transfronteiriza, acorde coa normativa comunitaria de referencia, introdúcese unha modificación na disposición transitoria segunda do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, en virtude da cal os fondos de pensións que en 1 de xaneiro de 2002 integraban plans de pensións de emprego, asociado e individual, poden manter tal situación, ben que só poderán acceder á actividade transfronteiriza se limitan a súa actividade aos plans de pensións de emprego, coa conseguinte mobilización a outros fondos dos plans que non correspondan ao sistema de emprego.

Artigo único. *Modificación do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.*

O texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, modifícase nos seguintes termos:

Un. Modifícase o segundo parágrafo do punto 2 do artigo 1, que queda redactado do seguinte modo:

«Queda reservada a denominación de “plan de pensións”, así como as súas siglas, aos regulados nos capítulos I a III desta lei, sen prexuízo dos previstos na sección segunda do seu capítulo X, suxeitos á lexislación doutros Estados membros.»

Dous. Modifícase o punto 6 do artigo 11, que queda redactado do seguinte modo:

«6. Queda reservada a denominación de “fondo de pensións”, así como as súas siglas, aos constituídos conforme este artigo, sen prexuízo dos constituídos consonte a lexislación doutros Estados membros previstos na sección terceira do capítulo X desta lei.»

Tres. Engádesse un punto 5 ao artigo 24, coa seguinte redacción:

«5. O Ministerio de Economía e Facenda terá facultades de supervisión das relacións entre os fondos de pensións e as súas entidades xestoras con outras persoas, empresas ou entidades no caso de que se lles transferisen funcións que teñan incidencia na situación financeira da entidade xestora ou do fondo de pensións ou que sexan de importancia para a súa supervisión efectiva.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá ordenar a inspección “in situ” das funcións transferidas a un terceiro externo, para comprobar se se desenvolven de conformidade coas normas de supervisión dos plans e fondos de pensións e as súas entidades xestoras, ou solicitar a actuación ou asistencia do ente ou órgano adminis-

trativo ao cal, se é o caso, lle corresponda o control e supervisión do prestador do servizo.

As persoas ou entidades ás cales se lles transfieren funcións, así como os seus cargos de administración, que infrinxan normas de ordenación e supervisión de plans e fondos de pensións, incorrerán en responsabilidade administrativa nos termos regulados na sección 4.ª do capítulo IX desta lei.»

Catro. Engádesse un capítulo X, coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO X

Actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego

SECCIÓN 1.ª DISPOSICIÓN XERAIS SOBRE ACTIVIDADE TRANSFRONTEIRIZA DOS FONDOS DE PENSIONES DE EMPREGO

Artigo 37. *Definicións.*

Para os efectos do previsto neste capítulo, entenderase por:

a) Fondo de pensións de emprego: toda institución autorizada ou rexistrada como tal por unha autoridade competente dun Estado membro ao abeiro da Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego. No caso de España, fondos de pensións de emprego serán os regulados no capítulo IV desta lei destinados ao desenvolvemento de plans de pensións de emprego.

b) Plan de pensións: para os efectos do disposto neste capítulo, entenderase por plan de pensións todo acordo que revista a forma de contrato, acto constitutivo ou normativa que defina ou prevea prestacións de xubilación e, se é o caso, prestacións complementarias, así como as condicións para a súa obtención. Para a instrumentación de compromisos por pensións suxeitos á lexislación social e laboral española, plans de pensións serán os plans de pensións do sistema de emprego regulados nos capítulos I a III desta lei.

c) Empresa promotora: toda empresa ou entidade, persoa física ou xurídica que actúe en calidade de empresario e realice contribucións a un plan de pensións de emprego integrado nun fondo de pensións de emprego. Poderán ser varias empresas ou entidades conxuntamente.

d) Autoridades competentes: as autoridades nacionais designadas para desempeñar as funcións previstas neste capítulo.

e) Estado membro de orixe: o Estado membro onde o fondo de pensións de emprego teña o seu domicilio social que coincidirá coa súa administración principal, ou ben, se non ten domicilio social, onde teña a súa administración principal, e que estea autorizado ou rexistrado pola autoridade nacional do devandito Estado membro.

f) Estado membro de acollida: o Estado membro cuxa lexislación social e laboral no ámbito dos réximes de pensións de xubilación sexa aplicable á relación entre a empresa promotora e os traballadores.

Artigo 38. *Aspectos xerais da actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego dos Estados membros.*

1. Ao abeiro do previsto na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión dos fondos de pensións de emprego, e de acordo co disposto neste capítulo, os fondos de pensións de

emprego autorizados e rexistrados en España poderán integrar plans de pensións para os traballadores promovidos por empresas establecidas noutros Estados membros.

Así mesmo, ao abeiro da citada directiva e de acordo co disposto neste capítulo, os fondos de pensións de emprego autorizados ou rexistrados noutros Estados membros poderán integrar plans de pensións promovidos por empresas establecidas en España.

2. A realización da actividade transfronteiriza requirirá que o fondo de pensións estea autorizado pola autoridade competente do Estado membro do fondo de pensións.

A integración de cada plan no fondo de pensións de emprego correspondente requirirá, con carácter previo, seguir os procedementos de comunicacións entre o fondo de pensións e as autoridades de supervisión dos Estados membros de orixe e de acollida a que se fai referencia nos artigos 40 e 44.

3. A actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego levarase a cabo respectando a lexislación social e laboral de cada Estado membro de acollida relativa á organización dos sistemas de pensións, inclusive en materia de afiliación obrigatoria, e as disposicións resultantes da negociación colectiva, baixo as cales se deba desenvolver o plan de pensións.

4. Con carácter xeral, serán aplicables as normas sobre investimentos dos fondos de pensións establecidas na lexislación do Estado membro de orixe.

Non obstante, no caso de que as normas sobre investimentos do Estado membro de acollida sexan similares ou máis rigorosas que as do Estado do fondo de pensións, a autoridade do Estado membro de acollida poderá exixir, mediante comunicación á autoridade do Estado membro de orixe, que se apliquen os seguintes requisitos á parte de activos do fondo de pensións correspondente aos plans de pensións suxeitos á lexislación social e laboral do Estado de acollida:

a) O investimento en accións, noutros valores asimilables ás accións ou en obrigas que non se poidan negociar nun mercado regulado non poderá superar o 30 por cento dos activos correspondentes aos referidos plans de pensións, ou investirase como mínimo o 70 por cento dos activos correspondentes aos devanditos plans en accións, outros valores asimilables ás accións e en obrigacións que se poidan negociar en mercados regulados.

b) O investimento en accións e outros valores asimilables ás accións, en bonos, en obrigacións e noutros instrumentos do mercado monetario e de capitais dunha mesma empresa non poderá superar o cinco por cento dos activos correspondentes aos referidos plans de pensións, nin se investirá máis do 10 por cento destes en accións e outros valores asimilables ás accións, en bonos obrigacións e noutros instrumentos do mercado monetario e de capitais emitidos por empresas pertencentes a un mesmo grupo.

c) O investimento en activos expresados en divisas distintas daquelas en que estean expresados os pasivos dos referidos plans de pensións non poderá superar o 30 por cento dos activos correspondentes a aqueles.

Para o cumprimento dos requisitos anteriores, o Estado membro do fondo de pensións poderá exixir que os activos queden claramente delimitados.

5. Os fondos de pensións de emprego que realicen actividades transfronteirizas, respecto dos par-

tícipes e beneficiarios estarán suxeitos ás obrigas en materia de información impostas polas autoridades e a lexislación dos Estados membros de acollida aos fondos de pensións domiciliados no seu territorio, ditadas como transposición á súa normativa interna do previsto no artigo 11 da Directiva 2003/41/CE.

6. O ministro de Economía e Facenda poderá ditar, logo de audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, normas máis detalladas para a aplicación do establecido nos puntos 4 e 5 deste artigo, en desenvolvemento destes.

SECCIÓN 2.ª ACTIVIDADE DOS FONDOS DE PENSIONES
DE EMPREGO ESPAÑOIS NOUTROS ESTADOS MEMBROS

Artigo 39. *Ámbito e autorización para a actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego domiciliados en España.*

1. O ámbito de actuación dun fondo de pensións de emprego domiciliado en España poderá incluír a actividade transfronteiriza se o prevén expresamente as súas normas de funcionamento e estas están debidamente autorizadas pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións do Ministerio Economía e Facenda e inscritas no Rexistro mercantil e no Rexistro especial administrativo de fondos de pensións conforme o procedemento previsto no artigo 11.

2. A actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego domiciliados en España terá por obxecto o desenvolvemento de plans de pensións promovidos por empresas establecidas no territorio doutros Estados membros, cuxa lexislación social e laboral sexa aplicable á relación entre a empresa e os traballadores, excluíndo:

a) Os sistemas de pensións obrigatorios considerados como sistemas da Seguridade Social segundo os regulamentos (CEE) n.º 1408/71 do Consello, do 14 de xuño de 1971, e n.º 574/72 do Consello, do 21 de marzo de 1972, así como os réximes substitutorios dos sistemas de Seguridade Social.

b) Os sistemas de repartición, así como aqueles en que os empregados non teñen dereitos legais a prestacións e en que as empresas teñen dereito a rescatar en calquera momento os activos e non deben necesariamente cumprir as súas obrigas de pagamento das prestacións de xubilación.

c) As operacións de xestión de fondos internos das empresas.

d) Os sistemas de pensións aplicables a traballadores por conta propia. Non obstante, os fondos de pensións de emprego españois poderán acoller plans de pensións promovidos por empresarios individuais para os seus traballadores establecidos noutros Estados membros, en que o empresario tamén realice contribucións propias, e por sociedades cooperativas e laborais ou empresas similares doutros Estados membros en interese dos seus socios traballadores ou de traballo, en analogía co disposto no artigo 4.1.a).

e) Prestacións que non sexan en diñeiro.

Artigo 40. *Integración de plans de pensións de empresas doutros Estados membros nun fondo de pensións de emprego domiciliado en España.*

1. A integración nun fondo de pensións domiciliado en España dun plan de pensións promovido por unha ou varias empresas establecidas noutro Estado membro, suxeito á lexislación social e laboral deste último, requirirá as seguintes comunicacións previas:

a) A entidade xestora do fondo deberalle comunicar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a pretensión de integrar o plan de pensións. Esta comunicación deberá incluír, polo menos, información en que se identifique o Estado membro de acollida, a empresa ou empresas promotoras, así como as principais características do plan de pensións.

b) Nun prazo máximo de tres meses desde a recepción da información sinalada na letra anterior, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comunicarlle ás autoridades competentes do Estado membro de acollida. Esta comunicación notificaráselle á xestora do fondo de pensións.

c) O Estado membro de acollida, durante o prazo de dous meses desde a recepción da comunicación prevista na letra b), poderá informar a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións acerca:

1.º Das disposicións da súa lexislación social e laboral conxunto as cales se deba xestionar o plan de pensións.

2.º Das normas que, se é o caso, teñan que se aplicar á parte de activos do fondo de pensións correspondente aos plans de pensións suxeitos á lexislación social e laboral do Estado de acollida, de conformidade co previsto no punto 4 do artigo 38.

3.º Das obrigas en materia de información aos participantes e beneficiarios exhibibles aos fondos de pensións domiciliados no Estado membro de acollida, de conformidade co previsto no punto 5 do artigo 38.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións trasladaralle a devandita información á entidade xestora do fondo de pensións.

2. A partir de que a entidade xestora reciba a información sinalada na letra c) do punto 1, ou ben, unha vez transcorrido o prazo de dous meses previsto na devandita letra c) sen ter recibida comunicación ningunha, poderase efectuar a integración do plan de pensións no fondo mediante acordo expreso de admisión adoptado pola comisión de control do fondo ou, en defecto desta, pola entidade xestora.

3. Efectuada a integración do plan de pensións no fondo, a xestora deberalla comunicar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dentro do prazo de 10 días desde a adopción do acordo de admisión, e achegará polo menos:

a) Unha certificación do acordo de admisión.

b) A denominación e domicilio da empresa ou empresas promotoras.

c) As condicións xerais e, se é o caso, a base técnica do plan, redactadas ou traducidas para o castelán.

No Rexistro administrativo de fondos de pensións tomarase constancia dos plans de pensións de empresas doutros Estados membros adscritos aos fondos de pensións inscritos.

4. Malia o previsto nos puntos anteriores, se durante o período de comunicacións previstas no punto 1 se poñen de manifesto circunstancias previstas nesta lei como causas de revogación das autorizacións administrativas, de disolución ou de adopción de medidas de control especial, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá acordar, mediante resolución motivada, non practicar a comunicación prevista no punto 1.b) e denegar a pretensión de integración do plan no fondo de pensións.

5. Cando as relacións laborais dunha empresa promotora ou conxunto de empresas promotoras se

suxeiten a distintas lexislacións nacionais na medida en que contén con traballadores en distintos Estados membros susceptibles de incorporarse ao fondo de pensións, para os efectos previstos neste artigo identificaranse tantos plans de pensións como Estados membros de acollida. Non obstante, poderá considerarse un único plan comprensivo de distintos subpláns, correspondentes aos distintos Estados membros de acollida, se as autoridades competentes destes non formularen obxección ao respecto.

Malia o anterior, poderanse identificar distintos plans de pensións para colectivos de traballadores dunha empresa, suxeitos á lexislación social e laboral dun mesmo Estado membro, adscritos a un fondo de pensións ou a distintos fondos de pensións.

En todo caso, os traballadores cuxas relacións laborais se suxeiten á lexislación española deberán figurar incorporados a un plan de pensións de emprego dos regulados nos capítulos I a III desta lei.

6. O ministro de Economía e Facenda, logo de audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, poderá ditar normas máis detalladas relativas aos procedementos rexistrados e de comunicacións regulados neste artigo.

Artigo 41. *Desenvolvemento de plans de pensións de empresas doutros Estados membros adscritos a fondos de pensións domiciliados en España.*

1. O réxime de achegas, continxencias, prestacións, mobilidade e liquidez dos dereitos consolidados e económicos dos plans de pensións suxeitos á lexislación doutros Estados membros será o establecido nas súas especificacións de acordo co previsto na súa lexislación nacional e nos acordos entre empresas e traballadores.

As achegas non lles serán aplicables os límites do punto 3 do artigo 5 establecidos para os plans de pensións suxeitos á lexislación española, sen prexuízo dos límites sobre achegas, prestacións ou dereitos devengados que, se é o caso, estableza a lexislación nacional aplicable ao plan.

2. O plan de pensións deberase axustar a sistemas financeiros e actuariais de capitalización individual e, na medida en que asuma riscos biométricos e/ou se garanta o resultado do investimento ou un nivel determinado de prestacións, deberase adecuar o seu funcionamento a unhas bases técnicas e constituírse provisións técnicas suficientes.

As bases técnicas e os cálculos actuariais e, en especial, o cálculo de provisións técnicas deberán ser realizados por actuario.

En todo caso, os métodos actuariais, os tipos de xuro, táboas demográficas e outras hipóteses utilizados deberán ser adecuados aos criterios establecidos na materia pola normativa española sobre plans e fondos de pensións contidas nas normas de desenvolvemento desta lei. O uso das táboas biométricas farase tomando en consideración as características do grupo de participantes e do plan de pensións e os cambios que se poidan producir nos riscos pertinentes.

Así mesmo, serán aplicables as disposicións da normativa española sobre marxe de solvencia dos plans de pensións contidas nas normas de desenvolvemento desta lei. As exixencias de marxe de solvencia serán aplicables a cada plan de pensións adscrito ao fondo. Cada plan deberá manter os recursos propios adicionais ás provisións técnicas, que integran a marxe de solvencia, imputables

exclusivamente á súa conta de posición e aos seus partícipes e beneficiarios.

O sistema financeiro e actuarial de cada plan de pensións deberá ser revisado nos termos establecidos no punto 5 do artigo 9 desta lei e nas normas que a desenvolvan.

3. Os plans de pensións promovidos por empresas doutros Estados membros adscritos a fondos españois non precisarán constituír a comisión de control do plan regulada no artigo 7, sen prexuízo, se é o caso, dos órganos ou instancias de representación ou participación de empresas e traballadores, establecidos en virtude de pacto ou conforme os usos ou a lexislación do Estado membro de acollida, para a supervisión do funcionamento do plan e as relacións coa entidade xestora e, a través desta, coa autoridade competente española.

As normas de funcionamento do fondo deberán prever a posibilidade de inclusión na comisión de control do fondo de representantes dos plans promovidos noutros Estados membros, á opción dos órganos de representación de empresa e traballadores segundo o establecido para tal efecto na lexislación social e laboral correspondente; en tal caso, deberase aplicar o previsto nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento sobre composición, sistemas de representación e funcionamento da comisión de control do fondo.

No suposto de que o fondo de pensións español só integre plans de pensións doutros Estados membros, non será preciso constituír a comisión de control do fondo, sen prexuízo das obrigas de información previstas no punto seguinte.

4. As obrigas da entidade xestora en materia de información aos partícipes e beneficiarios dos plans de pensións a que se refire esta sección serán as impostas polas autoridades e a lexislación do Estado membro de acollida aos fondos de pensións de emprego domiciliados no seu territorio, ditadas como transposición á súa normativa interna do previsto no artigo 11 da Directiva 2003/41/CE.

Na falta de réxime sobre as obrigas de información aos partícipes e beneficiarios no Estado de acollida, ou de comunicación ao respecto por parte da autoridade competente do devandito Estado, aplicarase o réxime previsto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento en relación cos plans de pensións de emprego.

5. O plan de pensións manterá unha conta de posición no fondo de pensións de emprego. Con carácter xeral, en caso de actividade transfronteiriza, serán de aplicación as normas sobre investimentos contidas nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento aplicables aos fondos de pensións domiciliados en España.

Non obstante, cando se apliquen normas similares ou máis rigorosas aos fondos de pensións do Estado membro de acollida, a autoridade competente deste poderá exixir a aplicación dos requisitos previstos no punto 4 do artigo 38 á parte dos activos do fondo de pensións correspondente aos plans de pensións suxeitos á lexislación social e laboral do Estado de acollida.

Serán de aplicación as normas e límites xerais sobre comisións de xestión e depósito establecidas regulamentariamente.

Os activos do fondo de pensións non responderán das débedas dos promotores dos plans.

6. A conta de posición do plan de pensións poderase mobilizar a outro fondo de pensións de calquera Estado membro, e deberáselle comunicar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións o

acordo de mobilización con carácter previo á realización da mobilización.

Se o fondo de pensións de destino lle corresponde a un Estado membro distinto do Estado de acollida, a mobilización poderase efectuar unha vez finalizado o procedemento de comunicacións previsto no artigo 20 da Directiva 2003/41/CE entre o fondo de pensións de destino e as autoridades do Estado membro do fondo de destino e do Estado membro de acollida.

7. A entidade xestora do fondo de pensións deberalle comunicar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a terminación dos plans de pensións a que se refire este artigo, informará sobre o proceso de liquidación e transferencia de activos e pasivos do plan a outra institución financeira ou similar de acordo co establecido na lexislación do Estado de acollida e deberalles facilitar aos partícipes e beneficiarios, ou aos seus representantes, unha descrición xeral do procedemento.

Aos plans de pensións a que se refire este artigo seranlles de aplicación as causas de terminación previstas no artigo 5.4.c) e d), sen prexuízo doutras causas de terminación establecidas nas súas especificacións ou na lexislación nacional aplicable ao plan.

Na liquidación do plan, o destino dos dereitos consolidados dos partícipes e económicos dos beneficiarios axustarase ao previsto nos acordos correspondentes, nas especificacións do plan ou na lexislación nacional aplicable ao plan.

A ausencia de actividade, de partícipes, beneficiarios e recursos nun plan de pensións suxeito á lexislación doutro Estado membro, durante un prazo superior a un ano, será causa de baixa do plan no Rexistro administrativo de fondos de pensións.

Artigo 42. *Control e supervisión administrativa dos plans de pensións de empresas doutros Estados membros adscritos a fondos de pensións domiciliados en España.*

1. Correspóndelle ao Ministerio de Economía e Facenda, a través da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e os seus servizos de inspección, o control e supervisión do desenvolvemento dos plans de pensións de empresas suxeitos á lexislación social e laboral doutros Estados membros, adscritos a fondos de pensións domiciliados en España.

As disposicións do capítulo IX desta lei serán igualmente aplicables no caso de os fondos de pensións suxeitos á competencia da autoridade española integraren plans de pensións promovidos por empresas doutros Estados membros; en tal caso, entenderanse feitas aos devanditos plans as realizadas ao plan ou plans de pensións.

2. A revogación da autorización administrativa dun fondo de pensións nos termos do artigo 31 comporta a revogación da autorización para a actividade transfronteiriza.

3. Cando concorran algunha das circunstancias previstas no artigo 34 para a adopción de medidas de control especial, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá prohibir ou restrinxir a actividade transfronteiriza dun fondo de pensións, así como exixir a separación estrita de activos e pasivos.

4. A autoridade do Estado membro de acollida conservará a facultade de supervisión do cumprimento da lexislación social e laboral aplicable ao plan de pensións e das obrigas de información a que se refire o punto 4 do artigo 41.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións colaborará coa autoridade do Estado membro de acollida para a adopción das medidas que sexan precisas para poñer fin ás irregularidades que se poñan de manifesto nos referidos aspectos.

Os incumprimentos da lexislación social e laboral e das obrigas de información, de que sexan responsables as persoas e entidades a que se refiren o punto 1 do artigo 35 e o punto 5 do artigo 24, constituirán infracción das normas de ordenación e supervisión de plans e fondos de pensións, sancionable conforme o previsto na sección 4.ª do capítulo IX, e poderán dar lugar á adopción de medidas de control especial previstas no artigo 34, así como á prohibición ou restrición da actividade transfronteiriza do fondo de pensións.

Se, malia as medidas adoptadas, persistisen as devanditas irregularidades, as autoridades do Estado membro de acollida, tras informar a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, poderán adoptar as que coiden apropiadas para impedir ou penalizar futuras irregularidades, incluída a posibilidade de que o fondo de pensións integre e desenvolva o plan da empresa promotora.

SECCIÓN 3.ª ACTIVIDADE EN ESPAÑA DOS FONDOS DE PENSIÓNS DE EMPREGO DOMICILIADOS NOUTROS ESTADOS MEMBROS

Artigo 43. *Instrumentación dos compromisos por pensións das empresas establecidas en España a través de fondos de pensións de emprego domiciliados noutros Estados membros.*

1. Para o cumprimento do previsto na disposición adicional primeira desta lei, os compromisos por pensións asumidos polas empresas co seu persoal suxeitos á devandita disposición poderanse instrumentar a través de plans de pensións do sistema de emprego dos regulados nos capítulos I a III, adscritos a fondos de pensións de emprego domiciliados en España ou a fondos de pensións de emprego domiciliados noutros Estados membros autorizados para a actividade transfronteiriza conforme a Directiva 2003/41/CE, e de conformidade co previsto nesta sección.

Para a instrumentación de compromisos por pensións derivados de relación laboral suxeita á lexislación española, asumidos por empresas establecidas en España, a adscrición a fondos de pensións de emprego domiciliados noutros Estados membros requirirá a promoción e formalización dun plan de pensións de emprego dos regulados nos capítulos I a III, tendo en conta o previsto nesta sección.

2. O desenvolvemento de plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, a través de fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros, levarase a cabo respectando as disposicións da lexislación social e laboral española e, se é o caso, as disposicións resultantes da negociación colectiva aplicables ao plan de pensións. Para tal efecto, consideraranse disposicións da lexislación social e laboral española as seguintes contidas nesta lei:

1.ª A disposición adicional primeira sobre protección dos compromisos por pensións cos traballadores.

2.ª O artigo 4.2 sobre modalidades dos plans de pensións.

3.ª O artigo 5.1 sobre principios básicos dos plans de pensións: non-discriminación, capitalización individual, irrevogabilidade das achegas do promotor, atribución de dereitos consolidados aos

partícipes e dereitos económicos aos beneficiarios e integración obrigatoria nun fondo de pensións das contribucións aos plans integrados, considerando, neste caso, un fondo de pensións de emprego domiciliado noutro Estado membro autorizado para operar en España conforme a Directiva 2003/41/CE e o previsto nesta sección.

4.ª O artigo 5.3 sobre limitación da contía das achegas a plans de pensións.

5.ª O artigo 5.4 sobre causas de terminación dos plans de pensións e liquidación dos plans de pensións.

6.ª O artigo 6 sobre o contido das especificacións, que incluírán como anexo a base técnica, se é o caso.

7.ª Os artigos 9 e 7 no relativo á comisión promotora e a comisión de control do plan para a promoción e o control e supervisión do funcionamento do plan.

8.ª O artigo 8 sobre contingencias susceptibles de cobertura e forma das prestacións; cuantificación, mobilidade e supostos excepcionais de liquidez dos dereitos consolidados.

Así mesmo, teranse en conta no desenvolvemento do plan de pensións as disposicións regulamentarias que desenvolven as citadas disposicións.

Artigo 44. *Integración dos plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española en fondos de pensións de emprego domiciliados noutros Estados membros.*

1. A empresa ou empresas promotoras do plan de pensións de emprego, susceptible de se integrar nun fondo de pensións domiciliado noutro Estado membro, instarán a constitución da comisión promotora do plan regulada nesta lei.

A comisión promotora aprobará o proxecto de plan de pensións de conformidade co previsto no artigo 9 e solicitará a integración do plan no fondo de pensións.

2. Con carácter previo á integración do plan de pensións no fondo de pensións domiciliado noutro Estado membro, deberase aplicar o procedemento de comunicacións previsto neste punto entre o fondo de pensións e as autoridades do Estado membro do fondo e de España como Estado de acollida.

Para iniciar o procedemento, o fondo de pensións deberalle notificar á súa autoridade nacional competente a pretensión de integrar o plan. Esta notificación comprenderá información en que, como mínimo, se identifique España como Estado membro de acollida, a empresa ou empresas promotoras e as principais características do plan. A información tamén deberá incluír a identificación do representante do fondo de pensións en territorio español a que se refire o artigo 46.

A autoridade competente do Estado membro do fondo trasladaralle a información referida no parágrafo anterior á autoridade española no prazo máximo de tres meses desde a súa recepción. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, no prazo de dous meses desde a recepción da devandita información, poderá informar a autoridade competente do fondo de pensións acerca:

1.º Das disposicións da lexislación social e laboral española consonte as cales se deba desenvolver o plan de pensións, a que se refire o artigo 43.2.

2.º Das normas que se teñan que aplicar, se é o caso, á parte de activos do fondo correspondente aos plans de pensións suxeitos á lexislación social e

laboral española, de conformidade co previsto no artigo 38.4.

3.º Das normas en materia de información aos partícipes e beneficiarios dos plans de pensións de emprego exixibles aos fondos de pensións domiciliados en España por esta lei e as súas normas de desenvolvemento, de conformidade co previsto no artigo 38.5.

O plan de pensións poderase integrar no fondo de pensións unha vez que a autoridade competente do Estado do fondo de pensións lle traslade a este a anterior información emitida pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, ou ben transcorrido o prazo antes citado de dous meses sen que o fondo de pensións recibise ningunha comunicación.

3. Dentro do prazo dun mes desde que sexa efectiva a integración do plan de pensións no fondo de pensións, a comisión promotora do plan deberálle comunicar a integración á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, á cal xuntará unha acreditación daquela e un exemplar das especificacións e da base técnica, se é o caso.

Efectuada a integración, deberase constituír a comisión de control do plan no prazo sinalado regulamentariamente para os plans de pensións adscritos a fondos de pensións domiciliados en España.

4. No caso de que, conforme o previsto no artigo 10.2 desta lei e no seu desenvolvemento regulamentario, un mesmo plan de pensións se pretenda adscribir a varios fondos de pensións de distintos Estados membros, a integración nos distintos fondos poderase realizar unha vez que finalizasen todos os procedementos de comunicacións previstas no punto 2 anterior entre os fondos de pensións e as autoridades competentes dos distintos Estados membros de orixe e as autoridades españolas.

5. Un plan de pensións de emprego suxeito á lexislación española, adscrito a un fondo de pensións domiciliado en España, poderase mobilizar a un fondo de pensións de emprego domiciliado noutro Estado membro traspasando a este a súa conta de posición.

En tal caso, a mobilización poderase efectuar unha vez que se aplicase o procedemento de comunicacións previsto no punto 2 deste artigo entre o fondo de pensións de destino, a autoridade do Estado membro do fondo de destino e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Unha vez efectuada a mobilización, a xestora do fondo de pensións español de orixe deberallo notificar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dentro do prazo dun mes desde que se faga efectiva, á cal xuntará unha acreditación daquela.

6. O ministro de Economía e Facenda, logo de audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, poderá ditar normas máis detalladas relativas aos procedementos de comunicacións regulados neste artigo, así como ás inscricións no rexistro previsto no artigo seguinte.

Artigo 45. *Desenvolvemento dos plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española adscritos a fondos de pensións de emprego domiciliados noutros Estados membros.*

1. O funcionamento e execución do plan de pensións adscrito a un fondo de pensións domiciliado noutro Estado membro será supervisado pola comisión de control do plan, cuxa composición e funcionamento se axustará ao previsto no artigo 7 desta lei e na súa normativa de desenvolvemento.

A comisión de control do plan velará pola adecuación das especificacións e do desenvolvemento

do plan ás disposicións da lexislación social e laboral española.

2. O réxime de achegas, continxencias, prestacións, mobilidade e liquidez dos dereitos consolidados e económicos dos plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, adscritos a fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros, será o previsto nas especificacións do plan de conformidade coas disposicións na materia contidas nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento aplicables aos plans de pensións de emprego, incluídas as normas sobre límites de achega establecidas no artigo 5.3.

3. As bases técnicas e os cálculos actuariais correspondentes ao plan de pensións e, en especial, o cálculo de provisións técnicas deberán ser realizados por actuario ou, se o permite a lexislación do Estado do fondo de pensións, por outro profesional experto na materia, como un auditor, habilitado conforme a normativa do devandito Estado.

Os métodos actuariais, os tipos de xuro, as táboas demográficas e outras hipóteses utilizadas deberán ser adecuados aos criterios establecidos na materia pola normativa do Estado membro do fondo de pensións. En todo caso, deberanse utilizar métodos financeiros e actuariais de capitalización individual.

As exixencias e disposicións relativas á marxe de solvencia serán as establecidas na lexislación do Estado membro do fondo de pensións.

A revisión do sistema financeiro e actuarial realizarase, se é o caso, de acordo co previsto na normativa do Estado do fondo de pensións.

4. Con carácter xeral, serán aplicables as normas sobre investimentos dos fondos de pensións establecidas na lexislación do Estado membro do fondo de pensións.

Non obstante, no caso de as normas sobre investimentos aplicables aos fondos de pensións españois seren similares ou máis rigorosas que as do Estado do fondo de pensións, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, mediante a correspondente comunicación á autoridade do Estado membro do fondo de pensións, poderá exixir que se apliquen os requisitos establecidos no artigo 38.4 á parte dos activos do fondo correspondente aos plans de pensións suxeitos á lexislación social e laboral española.

En tal caso, o Estado do fondo de pensións poderá exixir que queden claramente delimitados os activos do fondo correspondentes.

5. En materia de dereitos e obrigas de información aos partícipes e beneficiarios dos plans de pensións suxeitos á lexislación española, adscritos a fondos de pensións doutros Estados membros, será de aplicación o réxime establecido nesta lei e no seu desenvolvemento regulamentario sobre dereitos e obrigas de información nos plans de pensións de emprego.

A comisión de control do plan velará porque os administradores ou xestores do fondo de pensións cumpran adecuadamente o réxime de información.

6. Un plan de pensións de emprego suxeito á lexislación española, adscrito a un fondo de pensións de emprego domiciliado noutro Estado membro, poderase mobilizar a outro fondo de pensións de emprego de calquera Estado membro na medida en que iso non se opoña á lexislación do Estado membro do fondo de pensións a que estea adscrito o plan ou ás condicións de adscrición.

A mobilización do plan de pensións poderase efectuar unha vez que se aplicase o procedemento de comunicacións previsto no artigo 44 entre o

fondo de pensións de destino, a autoridade do Estado membro deste e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, sen prexuízo do cumprimento dos requisitos establecidos para a mobilización, se é o caso, na lexislación do Estado do fondo de pensións de orixe.

Unha vez efectuada a mobilización do plan ao fondo de pensións de destino, a comisión de control do plan comunicarllo á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dentro do prazo dun mes desde que se faga efectiva, á cal xuntará unha acreditación daquela.

No caso de que o fondo de pensións de destino estea domiciliado en España, a mobilización non requirirá o procedemento de comunicacións previsto no artigo 44, sen prexuízo do deber de lle comunicar a mobilización á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións nos termos sinalados no parágrafo anterior. Neste caso, o deber de comunicación corresponderalle á entidade xestora de destino da mobilización, dentro do prazo de 10 días desde que se faga efectiva a mobilización, comunicación que se fará nos termos sinalados polas normas de desenvolvemento desta lei para a comunicación da integración de plans de pensións nos fondos de pensións españois.

7. A terminación e liquidación do plan de pensións deberá ser comunicada pola comisión de control á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

O disposto no artigo 5.4 aplicarase á terminación e liquidación dos plans de pensións suxeitos á lexislación española adscritos a fondos de pensións doutros Estados membros.

Os dereitos consolidados dos partícipes e, se é o caso, os dereitos económicos derivados das prestacións causadas integraranse noutros plans de pensións suxeitos á lexislación española. A integración dos dereitos en plans promovidos por empresas para os traballadores, suxeitos á lexislación doutros Estados membros, será admisible na medida en que o prevexa expresamente a normativa comunitaria ou os tratados bilaterais ou multilaterais.

8. Na Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións levarase un Rexistro de fondos de pensións doutros Estados membros que actúen en España, en que figurarán os representantes a que se refire o artigo 46 e os plans de pensións de emprego sometidos á normativa española adscritos aos devanditos fondos.

A comisión de control do plan deberalle comunicar á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións as modificacións das especificacións do plan e os cambios que se produzan na composición da devandita comisión.

Artigo 46. Representantes en España dos fondos de pensións de emprego doutros Estados membros.

Os fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros que pretendan desenvolver en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española estarán obrigados a designar un representante, persoa física con residencia habitual en España ou persoa xurídica nela establecida, coas seguintes facultades:

a) Atender as reclamacións que presenten as comisións de control, partícipes e beneficiarios dos plans suxeitos á lexislación española adscritos ao fondo. Para tal efecto, deberá ter poderes suficientes para representar o fondo de pensións, mesmo para ordenar o aboamento de prestacións.

b) Representar o fondo de pensións ante as autoridades xudiciais e administrativas españolas en todo o concernente ao desenvolvemento dos plans e ás actividades do fondo en España.

c) Representar o fondo de pensións para os efectos das obrigas tributarias que aquel deba cumprir polas actividades que realicen en territorio español. O representante deberá cumprir as obrigas de practicar retención ou ingreso á conta e ingresar o importe no Tesouro en relación cos plans suxeitos á lexislación española, nos termos previstos na normativa do imposto sobre a renda das persoas físicas, así como cumprir as obrigas de información á Administración tributaria establecidas pola normativa española para as entidades xestoras de fondos de pensións.

O ministro de Economía e Facenda poderá ditar normas detalladas relativas ao contido, forma e prazos das obrigas previstas neste artigo.

Artigo 47. Supervisión do cumprimento da lexislación social e laboral española en materia de plans de pensións adscritos a fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros.

1. Correspóndelle ao Ministerio de Economía e Facenda, a través da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, como autoridade do Estado membro de acollida, a supervisión do cumprimento da lexislación social e laboral española aplicable ao plan de pensións e do cumprimento das obrigas de información a partícipes e beneficiarios a que se refire o artigo 45.5.

No exercicio da función de supervisión, a devandita dirección xeral poderá requirirles información individualizada ás comisións de control, e o ministro de Economía e Facenda poderá establecer sistemas de información periódica de carácter estatístico e financeiro, de obrigada presentación ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións por parte dos fondos de pensións doutros Estados membros que actúen en España, para o adecuado control das súas actividades.

2. O Ministerio de Economía e Facenda informará as autoridades dos Estados membros de orixe acerca de calquera cambio significativo nas disposicións da lexislación social e laboral española pertinentes aos plans de pensións, na medida en que afecte a xestión de plans de pensións adscritos a fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros, así como os cambios nas normas sobre investimentos que teñan que se aplicar de conformidade co artigo 38.4 e en materia de obrigas de información a partícipes e beneficiarios.

3. No caso de que a supervisión puxese de manifesto irregularidades, o Ministerio de Economía e Facenda informará as autoridades do Estado membro de orixe para coordinar actuacións co fin de as devanditas autoridades adoptaren as medidas necesarias para emendar as irregularidades.

Se, malia as medidas adoptadas polas autoridades do Estado do fondo de pensións ou debido á ausencia neste de medidas adecuadas, persiste o incumprimento da lexislación social e laboral española, o Ministerio de Economía e Facenda poderá adoptar medidas para impedir ou penalizar tales irregularidades, incluída a de lle impedir ao fondo de pensións que integre e desenvolva o plan de pensións da empresa promotora.

4. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderalle requirir á comisión de control do plan ou ao promotor a adecuación do plan de pensións ás disposicións consideradas lexislación social

e laboral aplicables. O incumprimento deste requirimento constituirá infracción administrativa das normas de ordenación e supervisión dos plans de pensións sancionable conforme o previsto na sección 4.ª do capítulo IX.

O incumprimento polas comisións de control das obrigas de comunicación á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións previstas nesta sección constituirá infracción administrativa das normas de ordenación e supervisión dos plans e fondos de pensións, sancionable conforme o previsto na sección 4.ª do capítulo IX.

A inobservancia dos límites de achega a plans de pensións establecidos nesta lei será sancionable conforme o previsto no artigo 36.4.

5. As comisións de control e os partícipes e beneficiarios poderán formular as súas reclamacións relativas ao funcionamento dos plans ou os fondos de pensións ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ou ante as autoridades do Estado membro de orixe, sen prexuízo da colaboración entre ambas as autoridades para adoptaren medidas tendentes a corrixir as irregularidades que se poñan de manifesto.

Artigo 48. Colaboración entre autoridades na traba de activos dos fondos de pensións domiciliados noutros Estados membros.

A pedimento da autoridade de supervisión dun fondo de pensións domiciliado noutro Estado membro, o Banco de España ou a Comisión Nacional do Mercado de Valores requiriránlles aos depositarios establecidos en España a traba de activos que tivesen baixo a súa custodia, rexistro ou depósito, percententes ao fondo de pensións.»

Cinco. Introdúcese un novo inciso no penúltimo parágrafo da disposición transitoria segunda, que queda redactado do seguinte modo:

«Os fondos de pensións que o 1 de xaneiro de 2002 integren simultaneamente plans de pensións de emprego e plans do sistema asociado ou individual poderán manter tal situación, ben que neste caso non poderán integrar novos plans de pensións individuais ou asociados. A comisión de control destes fondos formarase exclusivamente con representación dos plans de emprego, e deberase proceder ás adaptacións necesarias nun prazo de 12 meses desde o 1 de xaneiro de 2002. Non obstante, o acceso dos referidos fondos de pensións á actividade transfronteiriza, regulada na sección 2.ª do capítulo X, requirirá a mobilización previa a outros fondos de pensións dos plans de pensións adscritos que non correspondan ao sistema de emprego, e limitará a súa actividade aos plans do sistema de emprego.»

Seis. Introdúcese unha disposición adicional quinta, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional quinta. *Referencias orgánicas.*

As referencias deste texto refundido realizadas ao Ministerio ou ao ministro de Economía enténdense realizadas ao Ministerio ou ministro de Economía e Facenda, respectivamente.»

Sete. A disposición derradeira cuarta queda redactada como segue:

«Disposición derradeira cuarta. *Ordenación básica e competencia exclusiva do Estado.*

As disposicións contidas nesta lei e nas súas disposicións regulamentarias de desenvolvemento,

que sexan complemento indispensable para garantir os obxectivos de ordenación e completar a regulación por ela definida, teñen a consideración de ordenación básica da banca e os seguros e de bases da planificación xeral da actividade económica, consoante o artigo 149.1.11.^a e 13.ª da Constitución, salvo as materias que se enumeran a continuación:

a) Son competencia exclusiva do Estado consoante o artigo 149.1.6.^a da Constitución, por constituíren lexislación mercantil, as materias reguladas:

- 1.º Nos capítulos I e II, salvo o artigo 7.
- 2.º Nos puntos 3 a 10 do artigo 8.
- 3.º No artigo 43.
- 4.º Nos puntos 2 e 7 do artigo 45.
- 5.º Nas disposicións adicionais primeira, terceira e cuarta.
- 6.º Nas disposicións transitorias primeira, segunda e cuarta, así como na disposición transitoria quinta, agás os parágrafos terceiro e cuarto do punto 5, e os puntos 7 e 8.

b) Son competencia exclusiva do Estado consoante o artigo 149.1.14.^a da Constitución, xa que constituíren lexislación da Facenda xeral, as materias reguladas:

- 1.º No capítulo VIII.
- 2.º Nos parágrafos terceiro e cuarto do punto 5, e os puntos 7 e 8 da disposición transitoria quinta.
- 3.º Nas disposicións transitorias primeira, sexta e sétima.
- 4.º Nas disposicións derradeiras primeira e segunda.»

Disposición derradeira primeira. Modificación do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.

Modifícase a alínea b) do artigo 69.2 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, coa seguinte redacción:

«b) No ámbito de competencias de execución correspondenlles as de ordenación e supervisión dos seguros privados que se outorgan á Administración xeral do Estado nesta lei. As referencias que nesta lei se conteñen ao Ministerio de Economía e Facenda e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións entenderanse feitas ao órgano autonómico competente, con excepción das reguladas no capítulo IV deste título e no título III; quedarán en todo caso reservadas ao Estado as competencias de outorgamento da autorización administrativa para o exercicio da actividade aseguradora e a súa revogación, que comunicará, se é o caso, á respectiva comunidade autónoma.

En canto ás cooperativas de seguro e mutualidades de previsión social tamén lles corresponde ás comunidades autónomas conceder a autorización administrativa e a súa revogación logo de informe da Administración xeral do Estado en ambos os casos. A tramitación destes procedementos, que será interrompida mentres a Administración xeral do Estado emita o seu informe, corresponderalle á comunidade autónoma, que lle comunicará ao Ministerio de Economía e Facenda cada autorización que conceda, así como a súa revogación. A falta de emisión do devandito informe no prazo de seis meses considerarase como manifestación da conformidade do Ministerio de Economía e Facenda á

concesión da autorización administrativa ou, se é o caso, á súa revogación.»

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 16 de maio de 2006

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

8637 *LEI 12/2006, do 16 de maio, pola que se modifica o texto refundido do estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2004, do 29 de outubro, e a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. («BOE» 117, do 17-5-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A cobertura dos riscos extraordinarios encomendada ao Consorcio de Compensación de Seguros (en diante, Consorcio), inicialmente regulada pola Lei do 16 de decembro de 1954, ten a súa regulación legal actual no texto refundido do estatuto legal da citada entidade pública empresarial, aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2004, do 29 de outubro. O texto orixinal deste estatuto legal, aprobado polo artigo 4 da Lei 21/1990, do 19 de decembro, pola que se adapta o dereito español á Directiva 88/357/CEE, sobre liberdade de servizos en seguros distintos ao de vida e de actualización da lexislación de seguros privados, foi modificado pola disposición adicional novena da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, e máis recentemente pola Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro; pola disposición derradeira vixésimo sexta da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, e pola Lei 34/2003, do 4 de novembro, de modificación e adaptación á normativa comunitaria da lexislación de seguros privados.

O artigo 6 do actual texto refundido, primeiro da sección 1.ª, «Funcións privadas no ámbito asegurador», do capítulo III, regula, no seu número 1, as funcións indemnizatorias do Consorcio en materia de riscos extraordinarios e o seu ámbito, e especifica o que se entende por tales. No seu número 2 regula o que se entende, para estes efectos, por «riscos situados en España».

Por un lado, o número 2 procede na súa integridade –aínda que sen a súa actual numeración– do texto orixinal do estatuto legal do Consorcio, aprobado pola Lei 21/1990, do 19 de decembro. Con posterioridade a esta norma, a Lei 30/1995, do 8 de novembro, incluíu no seu artigo 1, por necesidades de adaptación á normativa comunitaria,

unha definición de «Estado membro de localización do risco» que, sen substanciais diferenzas respecto ao previsto no texto do Estatuto, é máis completa, pois prevé o suposto de que o tomador sexa unha persoa xurídica. Por outro lado, a enumeración do citado número 2 do artigo 6 non recolle o caso específico dos seguros de persoas, nos cales carece de sentido que a situación do risco en España se defina con referencia á residencia do tomador, que é a que se aplica ao resto dos casos, isto é, os non previstos, pois o relevante é a residencia do asegurado, persoa sobre a cal recae o risco.

Por isto se introduce unha referencia aos seguros de persoas na alínea d) deste número, e o actual contido da alínea d), que pasa a ser a e), amplíase para prever o suposto dos tomadores persoas xurídicas.

Polo que se refire ao número 1, o seu segundo parágrafo foi introducido polo artigo 4 da Lei 34/2003, do 4 de novembro, e a súa finalidade era a de ampliar a cobertura dos danos persoais aos acaecidos no estranxeiro, para o cal se refire ao caso en que o tomador teña a súa residencia habitual en España, polo que, en consecuencia co sinalado anteriormente en relación coa definición de «risco situado en España» no suposto de seguros de persoas, cómpre adaptar no mesmo sentido a redacción do citado segundo parágrafo.

II

De entre as modificacións xa citadas do texto orixinal do estatuto legal do Consorcio, especialmente a Lei 44/2002, do 22 de novembro, incorporaba importantes cambios no réxime xurídico desa entidade pública empresarial, moí en particular no relativo ao sistema de cobertura dos riscos extraordinarios; así, ficaron incluídos por primeira vez entre os danos cubertos os debidos a perdas de beneficios como consecuencia de acontecementos extraordinarios, requiridos pola evolución mundial dos mercados de seguro e reaseguro despois dos graves atentados terroristas de Nova York e Washington de setembro de 2001.

O desenvolvemento dos mercados de seguro nos últimos dous anos veu confirmar que determinadas limitacións do sector privado para ofrecer cobertura, non só de terrorismo, senón tamén doutros acontecementos de natureza catastrófica, non son froito da conxuntura. En particular, a toma de consciencia polos mercados aseguradores da gravidade das potenciais consecuencias do que se deu en chamar «megaterrorismo» fixo, ademais, xurdir a preocupación pola cobertura deste risco en ramos que non parecían particularmente expostos por non presentaren, aparentemente, concentración de exposicións, como foi o caso do ramo de vida, nas súas coberturas de falecemento e invalidez, é dicir, nas coberturas que non son de aforro.

Xa a principios de 2004 se puxeron de manifesto algunhas dificultades de aseguramento que comezaron a suxerir a posibilidade de que fose necesaria unha ampliación das coberturas de falecemento e invalidez do ramo de vida do sistema de cobertura de riscos extraordinarios que desenvolve o consorcio; e confirmada a situación do mercado a partir de 2005, formal e unanimemente púxose de manifesto a necesidade de efectuar tal ampliación con carácter de permanencia.

Por outra parte, a modificación normativa que tal ampliación implica debe producir efecto a partir da entrada en vigor do desenvolvemento regulamentario que o propio precepto prevé e da norma que aprobe a tarifa de recargas e a cláusula de cobertura que se insiren nas pólizas, así como permitir a adecuada adaptación no tempo da nova produción e da carteira de pólizas das entidades aseguradoras á norma.